

[Statsministeren.]

dan Maade, at det ikke bliver nogen Guldgrube for Staten. Men jeg kan paa den anden Side ikke se, at det skulde være nogen Ulykke, om Staten virkelig fik nogle Skillinger mere ind ved dette Foretagende end hidtil; det kan dog formentlig ikke anføres som en Anklage mod Forslaget, at der er sørget for, at Staten holdes skadesløs, at man har en saadan Margin, at der heller ikke kan ventes direkte Tab.

Naar det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) hævder, at dette Lovforslag ikke er til Gavn for Publikum, saa er det ganske urigtigt. Publikum har nu det Besvær, naar der bliver udtrukket Obligationer, naar der kommer Kundgørelse om det ene eller det andet fra de store offentlige Foretagender, at skulle søge i flere Hundrede Dagblade for at finde, hvor det paagældende Selskab averterer, hvis man da ikke er saa heldig — saaledes som enkelte Selskaber har det — at have fastsat i Vedtægterne, i hvilke bestemte Blade det skal ske. Folk maa altsaa rundt om i Landet skaffe sig Adgang til flere Blade for overhovedet at kunne finde de Meddelelser af offentlig Art, som har Interesse for dem. Dette har altid forekommet mig at være lidet rimeligt, og Hovedformaalet med Lovforslaget er netop, at det Publikum, der har Interesse i saadanne offentlige Kundgørelser, kan vide, at der er et bestemt Sted, hvor disse altid kan findes.

Om der i Lovforslagets Bemærkninger er, som det ærede Medlem sagde, en Tendens, ja, det kan godt være. Det fik det ærede Medlem ud af sin Oplæsning, men jeg synes i hvert Fald, det var særdeles fornuftige Betragtninger, de samme Bemærkninger indeholdt, og jeg maa tilføje, at skulde det virkelig ske, at et privat Blad mistede nogle Hundrede Kroner i Indtægt, saa er det vel forhaabentlig til at bære for de paagældende, medens det er lidet rimeligt, at det Publikum, som er interesseret i saadanne offentlige Meddelelser, ikke har den lettest mulige Adgang til at skaffe sig dem.

I øvrigt takker jeg for den Villighed til Forhandling, som er kommet til Orde. Saa haaber jeg, Sagen er i de bedste Hænder, naar den nu bliver sænket i Udvalg igen denne Gang.

Johannes Jensen: Jeg vil gerne gøre en kort Bemærkning til den højtærede Statsminister. Den højtærede Statsminister var ikke forundret over, at det var anført, at Statens Interesser kunde komme i Konflikt med private Interesser. Nej, det forstaar jeg saa udmærket. Den højtærede Statsminister er jo Fører og Førstemand for et Parti, der kæmper for at føre saa meget som muligt over paa Staten, saa det er ikke første Gang, Statsministeren har staaet og varetaget de politiske Ideer, som dette Lovforslag ogsaa til en vis Grad er Udtryk for. Men jeg skal i øvrigt ikke polemisere mod den højtærede Statsminister; vi faar jo Udvalg om Sagen, og der bliver der saa Lejlighed til at drøfte Enkeltheder.

Jeg synes, det var lidt uretfærdigt af det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (H. P. Jensen) at bebrejde det Udvalg, der sad i Fjor, at man ikke blev færdig med Arbejdet i Løbet af de 10—12 Dage, der var tilbage af Samlingen. Det var ikke blot uretfærdigt, eftersom Tiden var saa kort, men efter at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nu har hørt de Grunde, som den højtærede Statsminister anførte for, at dette Forslag er blevet ændret, saa synes jeg ikke, at den ærede Ordfører burde have bebrejdet os, at vi ikke gjorde Sagen færdig i Fjor, men tværtimod takket os, fordi vi ikke gjorde den færdig. Den højtærede Statsminister har oplyst, at der var begaaet Fejltagelser, og hvis vi nu havde traadt i det samme Spor, som man gjorde ovre i det andet høje Ting, saa kunde man have bebrejdet os det; nu vilde vi imidlertid kigge lidt paa Sagen. Det vil vi ogsaa gøre i Aar, og jeg tror, Sagen staar sig derved.

H. P. Jensen: Jeg ved ikke, om disse Bemærkninger skal forstaas saaledes, at naar Sagen nu gaar i Udvalg, vil man ogsaa denne Gang være bange for at gøre den færdig, da der stadig kunde tænkes at være noget galt, saa at man af den Grund hellere maatte vente lidt endnu. Saadan kan man blive ved at sige.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.